

ÎNCHEIERE

11 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Vasiliu Madan

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ – 1 împotriva Olesei Madan și Vasiliu Madan cu privire la încasarea datoriei

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2015 prin care a fost respins apelul declarat de Vasiliu Madan și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 24 martie 2015, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 24 august 2014, ÎMGFL – 1 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Olesei Madan și Vasiliu Madan, intervenient accesoriu SA „Termocom” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că în baza contului personal deschis la ÎMGFL – 1 pe numele pârâților, SA „Termocom”, în procedura falimentului, a livrat energie termică.

Susține că pârâții nu au achitat serviciile prestate, iar datoria formată la 01 aprilie 2014 constituie suma de 6779,40 lei pentru energia termică, fapt ce se confirmă prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale respective.

Având în susținere prevederile art. 617 alin. (2) lit. a) Cod civil, reclamantul remarcă că este în drept să înainteze cererea de chemare în judecată fără respectarea procedurii de soluționare prealabilă a pricinii pe calea extrajudiciară, deși pârâții sunt informați prin intermediul facturii lunare și a reclamației (somației) prin care se pune în vedere pârâților să-și execute obligațiile, dar aceștia nu și le-au executat până în prezent.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 512, 514, 530, 572, 602, 617 alin. (2) lit. a) Cod civil, art. 59, 60 Cod locativ, art. 28, 166, 167, 248, 131 alin. (4) CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea de la pârâți în mod solidar în folosul ÎMGFL-1 cu titlu de datorie suma de 6779,40 lei și a tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 24 martie 2015 acțiunea a fost admisă parțial, încasat în mod solidar de la Vasiliu Madan și Olesea Madan în beneficiul ÎMGFL – 1 suma datoriei pentru energia termică în mărime de 5301,86 lei formată pentru perioada 24 iunie 2011 – 01 aprilie 2014 și taxa de stat în sumă de 270 lei, în rest, a fost respinsă acțiunea ca fiind prescrisă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2015 a fost respins apelul declarat de Vasiliu Madan și menținută hotărârea primei instanțe.

La 18 februarie 2016, Vasiliu Madan a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Susține că instanțele de judecată ierarhic inferioare eronat au interpretat prevederile art. 25 alin. (1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală și au ignorat faptul că lipsește existența a unui contract de prestări de servicii încheiat între el și intimat.

Având în vedere prevederile art. 970 Cod civil, art. 16 din Legea privind protecția consumatorilor, art. 14 din Legea cu privire la condominiu în fondul locativ, pct. 17 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, consideră că nu există niciun temei juridic de încasare a datoriei, dat fiind faptul că nu există un contract încheiat între el, în calitate de consumator și furnizor.

Remarcă că instanța de apel eronat a interpretat pct. 10, 17, 18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, nu a aplicat prevederile art. 970 Cod civil și art. 16 din Legea cu privire la protecția consumatorilor.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 22 decembrie 2015, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 107), careva date despre recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate

sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vasiliu Madan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Vasiliu Madan, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Vasiliu Madan ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Vasiliu Madan se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu